

nærmere ind paa Sagens Enkeltheder, men forbeholde mig eventuelt at komme nærmere ind derpaa ved første Behandling.

Jeg skal kun tilføje, at Forslaget forelægges akkurat i samme Skikkelse som den, hvori det i sidste ordinære Rigsdags-samling forlod Folketinget, dog med en enkelt Undtagelse, idet der er foretaget en mindre Ændring i § 5. I Lovforslagets § 5 nævnes adskillige Ejendomme og Institutioner, som Ministeren for offentlige Arbejder kan fritage for denne Jernbaneskyld. Der nævnes saaledes Skoler, Biblioteker, Museer, Hospitaler og Sygehuse samt Stiftelser, og jeg har ment, at det vilde være formaalstjenlig under disse Ejendomme at inddrage Markedspladser, saa længe og for saa vidt de benyttes i offentligt Øjemed. Med Undtagelse af denne lille Ændring er Forslaget i sit Indhold akkurat det samme som det, der blev vedtaget af Folketinget i Fjor og sendt herop til Landstinget. Med Hensyn til Lovforslagets Indhold skal jeg indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og hermed anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Menighedsraad.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1997 fig.).

Sagen sattes under Forhandling.

Johansen: Tiden for Varigheden af Loven om Menighedsraad udløber jo nu ret snart. Allerede i forrige Samling havde vi denne Sag til Behandling her i Tinget, og efter 1ste Behandling blev Lovforslaget henvist til et Udvalg, der afholdt en Række Møder, men vi vare komne saa langt ind i Samlingen, at der ikke var Tid til at blive endelig færdig med Behandlingen af dette Lovforslag. Nu foreligger det altsaa for os til fornyet Behandling. Jeg føler paa dette Tidspunkt ikke særlig Trang til at komme ind paa en indgaaende Drøftelse af dette Spørgsmaal, men vil væsentlig henholde mig til mine Udtalelser fra i Fjor. Det er jo en Kendsgerning, at Menighedsraadene nu have virket en Række af Aar, og at mange Steder har

denne Institution virket til Tilfredshed baade for Menighedens og Præstens Vedkommende; især hvors der er et saadant Forhold til Stede, at Præst og Menighed godt kunne arbejde sammen, er det gaaet godt. Jeg vil ingenlunde lægge Skjul paa, at der er nogle, som ønske, at denne Lov nu kunde stoppe op og ikke skulde kunne virke længer, og det er da især, hvor Forholdet mellem Menigheden og Præsten ikke er saa godt, som det kunde være. Det kunne vi jo imidlertid ikke tage Hensyn til, og jeg tror ikke, at det vilde være rigtigt af Lovgivningsmagten nu at lade den Periode, for hvilken Loven gælder, løbe ud uden at sætte noget i Stedet, thi jeg er sikker paa, at der vil komme et saa stærkt Krav om at beholde Menighedsraadene, at Lovgivningsmagten ikke i Længden vil kunne staa imod. Det er mig jo ikke ubekendt, at der til denne Menighedsraadslov knyttes Krav om f. Eks. en Præstelønningslov, og der stilles jo overhovedet mange Krav, dersom vi skulle beholde denne Menighedsraadslov. Jeg tilraader imidlertid, at vi enes om en Forlængelse af Varigheden af den bestaaende Lov. Jeg tror, at hvis vi ikke gøre det, vil det skabe en Uro, som muligvis kan have Følger, som vi for Øjeblikket ikke ere i Stand til at se Enden paa.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, til det høje Tings Vedtagelse. Jeg kan jo godt tænke mig, at der af ærede Medlemmer vil blive foreslaaet, at dette Lovforslag henvises til et Udvalg. Jeg skal ikke sætte mig derimod, men jeg vil haabe, at dette Udvalg vil arbejde saa energisk, at vi ville kunne komme til det Resultat enten at faa dette Lovforslag vedtaget, hvad jeg helst ser, eller dog i alt Fald den gamle Lov forlænget paa en saadan Maade, at vi kunne fortsætte med Menighedsraadene.

Matzen: Den 15. Maj 1903 blev der udstedt en Lov om Menighedsraad, som skulde gælde for 6 Aar. Under samme Dato blev der udstedt en Lov om et kirkeligt Udvalg, hvis Indledning lyder saaledes: „Naar Menighedsraad ere valgte, overensstemmende med Loven om disse, ned sættes der et Udvalg af Medlemmer af Folkekirken, dels gejstlige, dels Lægfolk, til at afgive Betænkning og gøre Forslag til de Bestemmelser, som anses fornødne til Gennemførelsen af den i Grundloven foreskrevne Ordning af Kirkens Forfatning og, hvad dermed staar i Forbindelse, der-